

Maalaaruteqartarfiup ilaatigut meeqqanut inuusuttunullu ataatsimiititaliap pinngitsaaliissummik inissinneqarnerannut aalajangiinerinut aalajangiisartuuvoq. Kisianni pitsaanngitsummik suliaqartarput, dansk it aamma kalaallit peqatigiiffii, ilaqutariit inatsisitigut isumannaatsuunerisa annertunerunissaannut aamma suliat pitsaassusaat pillugit suliniuteqartut taama oqariartuuteqarput.

Ankestyrelsen afgør blandt andet kommunale børn- og ungeudvalgs afgørelser om tvangsanbringelser. Men det gør de ikke godt nok, siger både dansk og grønlandsk forening, der arbejder på at øge familiernes retssikkerhed og kvaliteten i indsatserne.

Ankestyrelsens rolle i anbringelsessager under beskydning

Der mangler en reel klageinstans over afgørelser og problematisk sagsbehandling i børnesager herunder i sager med grønlandske familier. Ankestyrelsens rolle som klageinstans er stærkt problematisk, siger organisation i Danmark, der står bag en konference på Christiansborg

DANMARK

Trine Juncher Jørgensen
trine@sermitsiaq.gl

410 børn mellem 0-17 år med grønlandsk baggrund er aktuelt anbragt uden for hjemmet i Danmark. Det fremgår af tal fra Social- og Indenrigsministeriet. Og de grønlandske familier rammes på samme måde som danske familier af manglende kvalitet i sagsbehandlingen og manglende overholdelse af lovgivningen. Det mener den danske forening RIFT (Retssikkerhed i Familiers Trivsel), der kritiserer Ankestyrelsen for ikke at udføre deres arbejde som reel klageinstans for forældrene godt nok. Ankestyrelsen behandler hvert år cirka 4.200 sager om kommunale tvangsanbringelsesforhold for børn og unge.

Lang sagsbehandlingstid

Kritikken går for det første på sagsbehandlingstiden, der ofte er på 6-12 måneder, hvilket har store konsekvenser for børn, unge og forældre, fordi sagerne går helt i stå i kommunerne. Det har betydning for eksempel i sager, hvor Ankestyrelsen skal tage stilling til øget samvær eller mere støtte mellem forældre og børn.

Ankestyrelsen kritiseres også for en ensidig juridisk vurdering af psykologiske og socialfaglige problemstillinger baseret på kommunernes selektive indsendelse af sagsakter.

»RIFT savner en reel og helhedsorienteret ankeinstans om sagsbehandlingsfejl og mangler. Har Ankestyrelsen - som eksempel - forudsætningerne for og fagligheden til at vurdere kommunernes faglige skøn og vurdering af, hvorvidt der bør foretages en børnepsykiatrisk undersøgelse eller en helhedsorienteret børnepsykologisk undersøgelse? Eller hvorvidt afgørelsen om medicinering

af barn er den rette afgørelse. Vurderinger som foruden juridisk fokus kræver blandt andet socialfaglig og psykologfaglig viden og indsigt«, skriver foreningen.

Manglende hensyn til minoritetsbaggrund

Foreningen gør også opmærksom på, at Ankestyrelsen ikke er gode nok til at tage hensyn til forældre med etnisk minoritetsbaggrund, hvilket må formodes også at inkludere grønlandske forældre. Som eksempel nævner foreningen en konkret sag, hvor en søn anbringes i en dansk plejefamilie fra fødslen, uden at der først er afsøgt mulighed for netværksanbringelse. Forældrene giver gentagne gange udtryk for ønske om, at der tages hensyn til kulturelle forskelligheder og sproglige udfordringer uden at der bliver lyttet.

»Hvordan kan Ankestyrelsen alene ud fra papirer afgøre, at samværene skal forblive i et lille samværslokale? Og hvor kan forældrene reelt få behandlet klagen over afvisning af ønsket om to-kulturel samværs-konsulent samt klage over afvisningen af deres behov for løbende at læse samværsbeskrivelserne med tolk og støtteperson«, spørger foreningen, der også har eksempler på sager, hvor Ankestyrelsen har påpeget sagsbehandlingsfejl i kommunerne, uden at dette har konsekvenser for hverken afgørelsen eller kommunen, som blot gentager fejlene i næste afgørelse.

Grønlandske forældre i klemme

Hos organisationen Sila 360, der de senere år har fulgt og monitoreret adskillige anbringelsessager, der involverer grønlandske familier, er der også bekymring for Ankestyrelsens rolle.

- Hele grundlaget for Ankestyrelsen er, at de skal sikre borgernes retssikkerhed. Og det gør de ikke særlig godt. For eksempel stiller de ikke krav om dokumentation fra kommunerne, der blot kan postulere forhold om forældrene, og i sidste ende bliver det et spørgsmål om troværdighed, og der står forældrene ofte dårligt. Vi oplever en manglende forståelse fra Ankestyrelsen for de grønlandske familier kulturelle og sproglige udgangspunkt. Jeg kan huske en sag, hvor en grønlandsk far blev beskrevet af den kommunale sagsbehandler som skræmmende, fordi han spærrede øjnene op og stirrede. Men det er jo en grønlandsk mimik, og her er der brug for at Ankestyrelsen går ind og viser kulturforståelse for borgeren, siger Tina Naamansen, der er formand i Sila 360.

Foreningen RIFT (Retssikkerhed i Familiers Trivsel) står bag en konference på Christiansborg fredag den 19. januar 2024 om Ankestyrelsens problematiske rolle som klageinstans i kommunale børnesager.